Géczy Erzsébet Gizella 1965-ben érettségizett a debreceni Svetits Katolikus Gimnáziumban, majd a Boldogasszony Iskolanővérek rendjének tagja lett. 1970-ben szerzett magyar-latin szakos középiskolai tanári diplomát az ELTE-n. Ezt követően öt év megszakítással mind a mai napig a Svetits intézményében tanított, illetve tanít. Pályája során magyar nyelvet, latint, szükség esetén ókori történelmet oktatott, emellett osztályfőnökként, kollégiumi prefektaként és kórusvezetőként is szolgálta a rábízott fiatalokat. Pedagógiai munkájában mindig a tanulók teljes emberi, szellemi és lelki fejlődésének támogatását tekintette elsődleges feladatának. Az ország különböző részeiből érkező diákok oktatásával és nevelésével foglalkozott, nagy hangsúlyt fektetve az értékközvetítésre és közösségépítésre. Tanítványai közül nyolcan az OKTV-n, négyen a nemzetközi Cicero-versenyen és tizenhárman további országos versenyeken jutottak a döntőbe.

Tanítványai közül többen később maguk is a pedagógusi hivatást választották. A latin óráin tanultakat sok későbbi jogász, orvos és tanár tanítványa hasznosította hivatásában, tudományos pályáján. 1989-ben a JATE kiadásában jelent meg Fordítási gyakorlatok magyarról latinra a gimnázium I-II. osztálya számára című munkája. 1992-ben meghatározó szerepet vállalt a Svetits általános iskolájának, majd óvodájának és hatosztályos gimnáziumának létrehozásában, amely intézményt ezt követően tíz éven át igazgatóként vezette.

2002 és 2007 között a budapesti Patrona Hungariae Gimnáziumban tanított latint, ahol osztályfőnök prefektaként is tevékenykedett. Hivatalos nyugdíjba vonulása után is

folytatta pedagógusi szolgálatát. Több mint öt évtizedes nevelői és oktatói munkásságát az MTA DAB Elnöksége Tehetséggondozásért Érem odaítélésével díjazza.